

Goigs a honor de Sant Blai

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Miquel de Fonogedell
Alçada: 604

Coordenades:

Latitud: 41.98932
Longitud: 1.81478
UTM Est (X): 401826
UTM Nord (Y): 4649270

Classificació

Número de fitxa 08049 - 289
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Autoria de l'element: Mn. Climent Forner (lletra) i Queralt Comellas (arranjaments)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Sant Miquel de Fonogedell](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 31/07/2012 - 02:00

Descripció

Goigs quee s canten en honor a Sant Blai a l'ermita de Sant Miquel de Fonogedell i per l'aplec de Sant Blasi.
La lletra diu:

Puix de vós tot bé s'espera,/oh sant Blai, sant guaridor:/ Fonollet se us arrecera / com ramat al seu Pastor.

Fóreu bisbe de Sebaste, / de l'Armènia bell país, / que us rebia entusiasta / com si fóssiu Jesucrist, /ple com vostre cor ja era / de la gracia del Senyor.

Vostre bàcul conduïa / el nombrós ramat fidel; / ni una ovella s'esgarria /del camí que mena al cel. /Us seguim per la dreuera, / que és camí gens perdedor.

Us veiem, com si fos ara, / que fugiu cap al desert, / perseguit, cercant empara, / fins que hi fóreu descobert: / l'enemic ve amb cor de fera, / l'afronteu amb molt braó.

I, sotmès a tota prova, / sou l'anyell que no us queixeu. /

Pel turment, amb Crist es troba / la semblança que cerqueu! / Ai, quan truca amb mà severa / nostres portes el dolor!

D'una espina al coll clavada / quan guaríreu un infant, / us guanyeu l'anomenada /de ser taumaturg molt gran. / De tot mal ens allibera /vostre brac intercessor.

Fou una altra prova dura / el llençar-vos a l'estany; / mes damunt les aigües sura / vostre cos sense cap dany. / Ai, que el mar del món s'esvera /quan ens bat la passió!

Del martiri la corona, / com en vostre cap relluu! / És quan el botxí no es dóna / i us degolla a cop molt dur, /mentre l'ànima lleugera / se 'n pujava a cels d'amor.

A vós vénen en corrua / tots els pobles del voltant, / quan l'hivern ja s'atenua, / quan el fred ja va minvant, / i es desplega com bandera /

l'ametller ran d'horitzó.

Sant Pau, Montclar, l'Esgleiola / amb Casserres, Fonollet, / Sant Joan, Viver i Merola / saben prou aquest indret, / lloc sagrat on se us venera /des deis temps de l'avior.

De Fonojadell l'ermita / és molt bell el nom que té; / sant Miquel a entrar-hi invita / amb la Verge del Roser. / Ja el vestíbul de primera / ens abriga acollidor.

Escolteu nostra preguera / teta goig, teta cançó: /Fonollet se us arrecera / com ramat al seu Pastor.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.

Existeix una altra versió de la que no es coneix l'autor de la lletra.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BRIONES, Margarita i SANTACREU SIMON, Joan (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga.

Com' Oia de ses llums divines
sembla en un Vex seu trajecte
Oh Sant Blai, pel cel, i angies
deuans l'oret eliet.

Amb alegria anantades,
venit de deus el parit,
sou parricid l'he en d'elera,
de l'Amma, la rita, pala,
i aquella gent perquines
vex venen a d'ne abraz.

Oh Sant Blai, etc.

Ja enc que'l Pape no impusa
a parricid, vax acceptiu,
Estar del d'ouer la rita
o e que vax sant euc
periet a las de xoplucis,
de la mita nra i no cas.

Oh Sant Blai, etc.

Per n'oliant, com' n' l'escorier
del hibat nra fidel, oca,
posor pel vaxte de xerter
en las ab'entes suplet,
del Agre en mig d'altazet
hau sebot vaxte oca.

Oh Sant Blai, etc.

De l'orticia que p'ortava
Agrieta, p'ortida
ha descobert la c'erna
on n' n' son p'ortida
i a un les l'orticia nra
m'ortida d'orticia nra.

Oh Sant Blai, etc.

D'h'orticia nra la c'erna
a D'orticia nra don
i a un les l'orticia nra
de cur c'orticia nra,
i a un les l'orticia nra
p'ortida de brag a brag.

Oh Sant Blai, etc.

V. Gl'ria et honore coramti non D'antib. R. B' constituti aut super op'ra manuum tuarum

O R E M U S

Infinitatus annorum regis Despotice D'antib, et ipsa p'ortida p'ortida c'orticia nra, D'antib, nra,
s'ique p'ortida nra c'orticia nra p'ortida, Per Gl'ria Despotice nra, nra.

Quidmet, es acceptiu,
tantat in dura p'ortida,
d'it d'ne pal in d'orticia,
degerant in d'orticia
el d'orticia, nra, nra,
a d'orticia, nra, nra.

Oh Sant Blai, etc.

Ja enc que'l Pape no impusa
a parricid, vax acceptiu,
Estar del d'ouer la rita
o e que vax sant euc
periet a las de xoplucis,
de la mita nra i no cas.

Oh Sant Blai, etc.

Per n'oliant, com' n' l'escorier
del hibat nra fidel, oca,
posor pel vaxte de xerter
en las ab'entes suplet,
del Agre en mig d'altazet
hau sebot vaxte oca.

Oh Sant Blai, etc.

De l'orticia que p'ortava
Agrieta, p'ortida
ha descobert la c'erna
on n' n' son p'ortida
i a un les l'orticia nra
m'ortida d'orticia nra.

Oh Sant Blai, etc.

D'h'orticia nra la c'erna
a D'orticia nra don
i a un les l'orticia nra
de cur c'orticia nra,
i a un les l'orticia nra
p'ortida de brag a brag.

Oh Sant Blai, etc.

V. Gl'ria et honore coramti non D'antib. R. B' constituti aut super op'ra manuum tuarum

O R E M U S

Infinitatus annorum regis Despotice D'antib, et ipsa p'ortida p'ortida c'orticia nra, D'antib, nra,
s'ique p'ortida nra c'orticia nra p'ortida, Per Gl'ria Despotice nra, nra.